

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Controversiarvm Omnivm Hvivs Ævi
Lvthero-Calvinisticarvm Libri Tres**

Coppenstein, Johann Andreas

Mogvntiæ, 1627

LXXXII. An Crvx Christi sit veneranda, & quatenus?

urn:nbn:de:hbz:466:1-35233

primi Principii: Non externo latreutico; qui est sacrificium. 3. Quia heresis fuit, teste Irenæo l. 1. c. 24. Epiph. heresi 27. Aug. her. 7. asserens eum cultum imaginoibus. Nam Deus est, quod imago docet; non est Deus ipsa. Vnde, O Crux aures unica: id est, Christe crucifixe. Sicut iudeo. 32. Audite cari, que loquor. Ita istud, Salve Crux pretiosa; prolopopœcia est, desiderans fructum Crucis.

IV. Cultus per se proprius imaginum est guidam Imperfectus, qui analogicè reductus ad speciem eius cultus, qui debetur exemplari. Species autem cultus religiosi sunt, Latria, Hyperdulia, Dulia; quæ debentur naturæ intelligenti. Quia sicut habet imago se ad suum exemplar, ita se habet cultus imaginis ad cultum exemplaris: Sed imago est ipsum exemplar analogicè, & secundum quid: ergo & cultus imaginis esse debet secundum quid.

Q V A E S T I O LXXXII.

An Crux Christi sit veneranda,
& quatenus?

LUTHERANI æquè ac CALVINIANI inimici Crucis Christi, successores damnatorum heresiarcharum, ex suo Magistro ista didicere LUTHERO to. 2. Wittenb. fol. 539. Si in campo conficerem vexillum Crucis, et si ipse foret crucifixus, fugerem ab eo haud secus, ac si me diabolus insequeretur: Idem in Postilla fol. 148. Utinam nulla unquam corona spines, aut crux extitisset. Si que particula S. Crucis mihi donaretur, foretque in manu mea; equidem isthac continuo conderem, ubi nec sol ipsam videret. Quodque de Cruce dico, idem de quibusunque Reliquie dictum volo. Idem tom. 7. Wittenb. fol. 393. Flammis deslagrē omnia festa Crucis. Idem tom. 2. VVittenb. fol. 4. Meus Carolstadtus cum prophetis suis.

vociferantur, & incendunt vulgus dicentes: scia, diseca, distrahe, discerpe; duerterea, affringe, transfode, abyce, conculta, alapai infaci, em idolis infringe. Vides Crucifixum; in fiam illi insue.

LUTHERANIS dictum, factum Calvinianis. Quorum argumenta cum responsibus repeate ex mea Genealogia part. i. questione 24.

S V A D E N T C A L V I N I S T A E porro istis apud Scharpium in Cursu Theol. 1. Adoranda Crucis nec præceptum est nec exempli in Scripturis. 2. Latreutica adoratio sola Dei est: ergo eam tribuere Crucis est hanc cere Deum.. 3. Si ei ob Christi conditi debetur adoratio: ergo magis ventri Matris, & asino palmario, & ludæ labiis, &c. 4. Crucis quam Resurrectioni, plus tributum hoc Crucem tuam adoramus, Resurrectionem glorificamus. 5. Christi Humanitas separata à Divinitate, non esset Latriæ cultu adoranda: minus ergo Crux. 6. Sp. Sancta est in baptismo; nec tamen ibi adorandus est, go minus Crux.

A V T O R . Tribus omnia complicitar: 1. Veneranda est ipsa crux Christi: 2. Omnis Crux: 3. Et signum Crucis.

I. Lignum Crucis venerabile est.
1. Quia eam Christus elegit sponte, non invitus; Vti Aram sui Sacrifici, Numini placando; Vti Scalam sibi ad regnum: Vt instrumentum liberationis nostræ; Vt tropœū triumphi de diabolo deuidio: Quibus ille mirificum eicouultit honorem. De quibus singulis S. Scripturæ testimonia require in meo Antichristo p. 1. q. 25.

2. Quia Mysteria S. Crucis sunt veneratio dignissima. De quibus Eph. 3. Ut possitis comprehendere cum omnibus sanctis, que sit latitudo, & longitudine, & sublimitas, & profundum.

3. Quia

3. Quia Inuentio S. Crucis docet Dei in eam curam a honorem admirabilem à miraculis, testem nostri in Crucem honoris adprobati, sibique grati.

4. Mirificis lignum Crucis honoribus affect omnis retro antiquitas Christiana Imperatorum, Episcoporum, populorum, nationum, ac orbis vniuersi.

5. Quia Exaltatio quoque illius grādibus fuit illustrata signis.

6. Si locus, ubi Angelus stetit, *Exod. 3. Ios. 5.*, terra sancta fuit: quantò sanctior, ubi stetit Christus. Si Sudaria & semicinctia Pauli, Umbra Petri, pluribus saluti fuit; suntque sacramenta salutaria Vasa gratiæ, ideoque honoranda; quantò amplius Lignum felix, ut Sibylla canit, *in quo Deus ipse peperit?*

Dico AD I. Vt ab autoritate negatua argumentum dicitur, sic reiicitur.

AD II. De olatria tribuitur soli im- mediatè & ultimata: Cruci vero ipsi non propter ipsam, sed relative ad Christum.

AD III. Magna talium est & Crucis disparitas. Illa enim isthuc nunquam intendit vel Christus, vel se intendere ostendit ipse, aut Ecclesia, aut Patres. Quanquam beatus venter, qui te portauit.

AD IV. Resurrectionem & Crucifixionem iuxta & adoramus, & glorificamus in concreto, scil. Crucifixum, & Resurgentem. Ut igitur sepulcrum Domini est gloriosum, sic & Crux.

AD V. Posito impossibili nil sequitur. Nihilominus hoc posito, quædam ei deberetur adoratio ob præcedentem Unionem hypostaticam: sed non habet subsistentiam.

AD VI. In baptismō non est persona, sed gratia Sp. Sancti communis S. Trinitati: idque in actu transiente baptismationis.

II. *Imago crucis omnibus esto veneratio-*

ni.

1. Vel ob istud, quia Matth. 24.

Tunc apparebit signum Filij hominis in celo.

2. Quia sic pluribus sanctum Conci-

liis est: Ut Synodo VI. VII. VIII.

3. Sic vñsus mosque Maiorum, & Antiquitatis antiquissimæ tulit, ac postular in bello & pace, in publico & priuato. Unde Lactantius ait: *Flecte genu, Lignumque Crucis venerabile adora.*

4. Quot, quamque admiranda & quæ ac salutares Crucis apparitiones factæ historias temporum illustrarunt? Quæta per cruces in orbe miracula sunt deli-

gnata?

5. Denique signa rerum sanctorum sancta sunt ac venerabilia: tale Crux est omnis: ergo.

III. *Signum Crucis transiens*, quo sepij consignare Deo semper consueverunt, *sacrum est ac venerabile.*

1. Testibus Veteri Testamenti Figuris: ut est, *Exod. 20.* Sanguis Agni in postibus ædi-

um: id est, ait *S. Aug. 1. de Catechiz. rudib.*

c. 20. signum crucis in frontibus Christianorum. Item *Ezech. 9. signum Tau,*

teste Cypriano & Hieron. &c. 2. Ita Consensus omnium retro actatum, Do-

ctorum, ac Fidelium usus. 3. Miracula testantur, usumque adprobantur.

Quæ omnia supradicta demonstrat illustrissimè Bellarminus lib. 2. de Sanctis, cap. 27. 28. 29.

OBIICIT Scharpius, 1. Signum crucis nec mandatum, nec exemplum habet in Scriptur. 2. Est institutum hu-

R 2 mani-

manitus ad Christianorum distinctionem ab aliis: ergo non est religiosum & venerabile. 3. Est superstitionis instrumentum humanitus institutum. 4. Eneruant vim crucis Christi; nam dæmones fugate Christi est, non signi, cui tribuitur.

DICO AD I. Vt supra. AD II.
Est id; sed non solum ad id. AD III.
& IV. Falsa assumta.

QVÆSTIO LXXXIII.

An, & quo fine sint extruenda Tempa?

LUTHERO-CALVINISTÆ excitanda negant tempa 1. Ad Sacrificandum. 2. Aut orandum. 3. Aut ad honorandos Sanctos: 4. Aut quod addunt Anabaptistæ & Waldenses, ad Concisiones & Sacramenta ministranda. 5. Manichæi, nullam ob causam villa exstruenda esse voluerūt.

I. MANICHÆI. Agustino l. contra Adamantio. 20 eos refutante, ait: aut Deum Veteris Testamenti iubentem ergi Tabernaculum & Tempulum, esse malum principium, non verum Deum, contrarium Dico Novi Testamenti. Vnde Matth. 5. Cœlum, Domus sedes est, terra autem scabellum peccatum eius. Act. 17. Deus non in manu, sed in tempore habitat, aut manibus humanis colitur. Hæc resoluta vide in Antichristo part. 1. quæst. 26.

II. ANABAPTISTÆ & Waldenses negant tempa concionibus & Sacramentis esse necessaria: quod Christus predicari in campis, montibus, desertis, mari, aedibus, plateis, baptizari in fluminibus, Cœnam per regerit in priuata domo. Oppidit quod sam affines illi Manichæi?

III. LUTHERO-CALVINISTÆ sic docent tempa: 1. Non Sacrificiis necessaria: Quia Apoc. 21. Tempulum non vidi in ea, Dominus enim Deus tempulum illius est, sc. Ecclesia militantis: teste Isa. c. 60. Ideo Salomonum debuit euerti.

AUTOR. At de Triumphantे sit ibi mentio, teste Hieron & Cyrillo: & statum Legis cessasse erat signum ipsa querio Salomonis.

2. Non Orationibus: Quia Matth. 6. Tu autem cum oraveris intra in cubiculum tuum. Ioan. 4. Venit hora, & nunc quando neque in monte hoc, neque in Ierusal adorabit. &c. 1. Tim. 2. Volo viros ore in omni loco levantes puras manus.

3. Nec Sanctis honorandis tempa erigenda: quia idololatria est; teste Aug. 1. contra serm. Arian. c. 20. Tempis constitutio a latraria cultum pertinet. &c. Tali Lutheri calvinistæ.

AUTOR. Rectè Collocantur; 1. Aedes sacræ Prædicationi & Sacramentis: 2. Tempa Sacrificiis: 3. Orationis orationi publicæ ac priuate: 4. Basilicæ, seu Memoriæ, seu Martini Sanctis.

I. PRÆDICATONI & Sacramentis: contra Eusebium, Waldenses, & Anabaptistas: 1. Teste Christoleto, in meo Act. christo p. 1. q. 26. 2. Qui in Ecclesia primitiva aedes priuatae in Ecclesiis vertebantur: vt teste Clemente l. 10. recognitionum, Antiochia domus Theophili, Petro concionante. Plus Eusebius l. 2. hist. c. 17 &c.

II. SACRIFICIIS Tempa ponuntur. 1. Qui tempa sunt domus alzarium, sed aræ semper fuerunt: ergo & tempa. Aræ teruiunt Sacrificiis necessariæ; ergo & tempa. Ita omnis Antiquitas, & Christiana Traditio, Patrumque Consensus.

III. ORATIONIBVS etiam priuatis tempa sancte instituuntur. Ita S. Scriptura in meo Antichristo; quæst. 16. Ita S. Patres in Bellarm. l. 3. de Sancto. 4. Vnde Orationis dicebantur; & Ecclesiæ quo euocabantur. RATIO. Deus magis est in templis, quam alibi: Vnde in nobis